

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Tos/120/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1515010728
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1515010728.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a členov senátu JUDr. Danice Veselovskej a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obžalovaného Z. N., stíhaného pre zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona a iné, o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V zo dňa 21.11.2016, sp.zn. 1T/98/2015, na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 8. decembra 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť obžalovaného Z. N., D.. XX.X.XXXX z
a m i e t a.

odôvodnenie:

Senát Okresného súdu Bratislava V ("prvostupňový súd") uznesením zo dňa 21.11.2016, sp.zn. 1T/98/2015, v bode I. podľa § 79 ods. 3 Trestného poriadku ("Tr.por."), § 72 ods. 1 písm. b), ods. 2 Tr.por. z dôvodov § 71 ods. 1 písm. a), písm. c) Tr.por. zamietol žiadosť obžalovaného Z. N. o prepustenie z väzby na slobodu, v bode II. podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr.por. neprijal písomný sľub obžalovaného a v bode III. podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr.por. nenahradil väzbu obžalovaného dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Proti tomuto uzneseniu podal v lehote ustanovenej v § 187 ods. 1 Tr.por. obžalovaný sťažnosť priamo do zápisnice po vyhlásení rozhodnutia, ktorú odôvodnil prostredníctvom obhajcu M.. M. G. písomným podaním doručeným na prvostupňový súd dňa 22.11.2016.

Sťažovateľ uviedol, že obžalovaný bol počas prípravného konania a na začiatku súdneho konania stíhaný na slobode, na úkony prípravného konania sa riadne a včas dostavoval. Obžalovaný priznáva, že sa správal nezodpovedne ohľadom predvolaní na hlavné pojednávanie, svoje ľahkovážne konanie odôvodnil a oľutoval. V žiadnom prípade nemal úmysel sa vyhýbať trestnému konaniu resp. ho mariť, nakoľko to nerobil ani počas prípravného konania. Svoju chybu si uvedomil a už doterajšie obmedzenie osobnej slobody je pre neho dostatočným ponaučením, aby sa na pojednávania riadne dostavoval. Obžalovaný má chorú matku, ktorá potrebuje pomoc. Prvostupňový súd nevzal dostatočne do úvahy argumentáciu uvedenú v žiadosti o prepustenie. V prípade, že by nadriadený súd vzhliadol dôvod väzby u obžalovaného, dostatočnou zárukou u obžalovaného je nahradenie väzby písomným sľubom obžalovaného resp. dohľadom probačného a mediačného úradníka. Na základe uvedeného sťažovateľ žiada zrušiť napadnuté uznesenie a prepustiť obžalovaného z väzby na slobodu z dôvodu neexistencie dôvodov väzby, resp. nahradením väzby písomným sľubom obžalovaného alebo dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obžalovaným.

Spis bol prvostupňovým súdom predložený na rozhodnutie o sťažnosti tunajšiemu súdu dňa 28.11.2016. Po jeho doručení boli dôvody sťažnosti tunajším súdom doručené na vyjadrenie Okresnej prokuratúry Bratislava V, keďže to nevykonal prvostupňový súd, pričom prokurátorom nebolo k podanej sťažnosti zaslané žiadne vyjadrenie.

Podľa čl. 17 ods. 1 Ústavy SR osobná sloboda sa zaručuje.

Podľa čl. 17 ods. 2 Ústavy SR nikoho nemožno stíhať alebo pozbaviť slobody inak, ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Nikoho nemožno pozbaviť slobody len pre neschopnosť dodržať zmluvný záväzok.

Podľa čl. 17 ods. 5 Ústavy SR do väzby možno vziať iba z dôvodov a na čas ustanovený zákonom a na základe rozhodnutia súdu.

Podľa Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd zo dňa 4.11.1950

- každý má právo na slobodu a osobnú bezpečnosť. Nikoho nemožno pozbaviť slobody, okrem nasledujúcich prípadov, pokiaľ sa tak stane na základe postupu stanoveného zákonom: zákonného zatknutia alebo pozbavenia slobody za účelom predvedenia pred príslušný súdny orgán pre dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu, alebo ak je to dôvodne považované za potrebné za účelom zabránenia spáchania trestného činu alebo úteku po jeho spáchaní (čl. 5 ods. 1 písm. c/),
- každý kto je zatknutý alebo pozbavený slobody v súlade s ustanovením odseku 1 písm. c) tohto článku, musí byť ihneď predvedený pred sudcu alebo inú úradnú osobu splnomocnenú zákonom na výkon súdnej moci a má právo, aby jeho vec bola prejednaná v primeranej lehote, alebo byť prepustený počas konania; prepustenie sa môže podmieniť zárukou, že sa takáto osoba dostaví na pojednávanie (čl. 5 ods. 3).

Podľa § 71 ods. 1 písm. a), písm. c) Tr.por. obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že

- ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, ak nemá stále bydlisko alebo ak mu hrozí vysoký trest - písm. a),
- bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil - písm. c).

Podľa § 79 ods. 3 Tr.por. obvinený má právo kedykoľvek žiadať o prepustenie na slobodu. Ak v prípravnom konaní prokurátor takej žiadosti nevyhoví, predloží ju bez meškania so svojím stanoviskom a s návrhom na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie, o čom upovedomí obvineného a jeho obhajcu. O takej žiadosti sa musí bez meškania rozhodnúť. Ak sa žiadosť zamietla, môže ju obvinený, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí tridsiatich dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 80 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr.por. ak je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) alebo c), môže súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie ponechať obvineného na slobode alebo prepustiť ho na slobodu, ak

- obvinený dá písomný sľub, že povedie riadny život, najmä že sa nedopustí trestnej činnosti a že splní povinnosti a dodrží obmedzenia, ktoré sa mu uložia, a súd alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie považuje sľub vzhľadom na osobu obvineného a na povahu prejednávaného prípadu za dostatočný a prijme ho - písm. b),
- s ohľadom na osobu obvineného a povahu prejednávaného prípadu možno účel väzby dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným alebo odovzdaním dohľadu nad obvineným do iného členského štátu Európskej únie podľa osobitného predpisu - písm. c).

Podľa § 192 ods. 1 Tr.por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr.por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Krajský súd v Bratislave ako nadriadený súd ("sťažnostný súd") na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr.por. jednak správnosť výrokov

napadnutého uznesenia, proti ktorým bola podaná sťažnosť a jednak konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

V prvom rade treba vytknúť prvostupňovému súdu (hoci v prejednávanej veci to nebolo určujúce, keďže sťažnosť bola podaná ihneď po vyhlásení rozhodnutia), že strany nesprávne poučil o možnosti podať sťažnosť voči napadnutému uzneseniu len ihneď po vyhlásení uznesenia, keďže v tomto prípade bolo možné podľa zákona podať sťažnosť v lehote do troch dní od oznámenia uznesenia (nešlo o žiadny z prípadov uvedených v § 83 ods. 2 Tr.por., kedy je sťažnosť prípustná len ihneď po vyhlásení uznesenia). Rovnako bolo nesprávne poučenie o opravnom prostriedku v tom, že proti napadnutému uzneseniu môže podať sťažnosť iba obžalovaný, keďže proti každému uzneseniu súdu, ak je sťažnosť prípustná, ju môže podať prokurátor a tento ju môže podať aj v prospech obvineného (§ 186 ods. 1 Tr.por.).

Sťažnostný súd z predloženého spisového materiálu zistil, že na obžalovaného Z. N.

- bola podaná dňa 14.12.2015 na Okresnom súde Bratislava V obžaloba Okresnou prokuratúrou Bratislava V č.k. 4 Pv 630/11/1105-33 pre zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona ("Tr.zák.") na skutkovom základe v nej uvedenom (obžalovaný si mal bez uskutočnenia zdaniteľného obchodu dňa 29.10.2010 na Daňovom úrade Bratislava V ako štatutárny zástupca RM Y., s.r.o. neoprávnene uplatniť nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty vo výške 975.080 eur), pričom vec bola na Okresnom súde Bratislava V prijatá pod sp.zn. 1T/98/2015,

- bola podaná dňa 18.12.2015 na Okresnom súde Spišská Nová Ves obžaloba Okresnou prokuratúrou Spišská Nová Ves č.k. 1 Pv 635/13/8810-79 pre zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr.zák. na skutkovom základe v nej uvedenom (obžalovaný mal ako konateľ spoločnosti Z. s.r.o. prevziať finančné prostriedky patriace tejto spoločnosti od 17.1.2012 do 23.2.2012 v celkovej sume 755.714 Kč t.j. 30.127,33 eur, ktoré nemal použiť v prospech spoločnosti na jej činnosť a na úhradu jej záväzkov, ale pre svoju potrebu), pričom vec bola na Okresnom súde Spišská Nová Ves prijatá pod sp.zn. 2T/144/2015 a uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 11.3.2016, sp.zn. 4Ndt 7/2016, bola podľa § 23 ods. 1 Tr.por. tomuto súdu odňatá a prikázaná Okresnému súdu Bratislava V, kde bola zaevidovaná pod sp.zn. 1T/34/2016.

Trestné veci vedené na Okresnom súde Bratislava V pod sp.zn. 1T/98/2015 a sp.zn. 1T/34/2016 boli uznesením Okresného súdu Bratislava V zo dňa 13.4.2016, sp.zn. 1T/98/2015, podľa § 21 ods. 3 Tr.por. spojené na spoločné konanie s tým, že sa budú viesť pod sp.zn. 1T/98/2015.

Obžalovaný Z. N. bol vzatý do väzby uznesením Okresného súdu Bratislava V zo dňa 7.7.2016, sp.zn. 1T/98/2015, právoplatným dňa 18.7.2016, z dôvodov § 71 ods. 1 písm. a), písm. c) Tr.por. s tým, že väzba začala plynúť dňa 6.7.2016, pričom uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 18.7.2016, sp.zn. 1Tos 67/2016, bola sťažnosť obžalovaného ako nedôvodná zamietnutá.

Obžalovaný Z. N. prostredníctvom obhajcu JUDr. M. G. písomnou žiadosťou doručenou na prvostupňový súd dňa 18.10.2016 požiadal o prepustenie z väzby na slobodu resp. o nahradenie väzby písomným sľubom obžalovaného, ktorý bol k žiadosti pripojený a dohľadom probačného a mediačného úradníka. Žiadosť obžalovaného je z obsahového hľadiska zhodná s argumentáciou uvedenou v sťažnosti podanej obžalovaným (ako je rozpísaná vyššie).

O žiadosti obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu rozhodol prvostupňový súd na hlavnom pojednávaní konanom dňa 21.11.2016. kedy obžalovaný uviedol, že trvá na podanej žiadosti z dôvodov tam uvedených, má chorú matku a chce s ňou stráviť S.. Obhajca navrhol vyhovieť žiadosti obžalovaného. Prokurátor navrhol žiadosť obžalovaného zamietnuť. Následne prvostupňový súd o žiadosti obžalovaného rozhodol spôsobom uvedeným na začiatku tohto odôvodnenia.

Sťažnostný súd z pohľadu zisťovania existencie materiálnych podmienok väzby je toho názoru, že doposiaľ vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní po podaní obžaloby (v prípade oboch skutkov) nedošlo k žiadnej takej zmene dôkaznej situácie resp. iných skutočností týkajúcich sa väzby, ktoré by mali za následok prepustenie obžalovaného z väzby. Z doteraz zadovážených dôkazov v trestnom konaní sťažnostný súd pri rešpektovaní prezumpcie neviny obžalovaného zistil, že jeho trestné stíhanie je predbežne vedené dôvodne. Skutky, pre ktoré je vedené trestné stíhanie, majú znaky trestnej činnosti a na základe doposiaľ vykonaných dôkazov možno uviesť, že existuje dôvodnosť podozrenia, že sa ich dopustil obžalovaný a v tejto súvislosti treba poukázať v prípade prvého skutku najmä na výpoveď

poškodenej Ing. C. U., znalecký posudok č. 9/2012 z odvetvia odhadu hodnoty strojových zariadení vypracovaný doc. Ing. P. U., Y. a listinné dôkazy ohľadom podania príslušného daňového priznania s uplatnením nároku na vrátenie dane z pridanej hodnoty a v prípade druhého skutku najmä na výpovede svedkov U. M., W. V. C., S. G. V. a Z. L. a listinné dôkazy ohľadom prevzatia obžalovaným jednotlivých finančných hotovostí uvedených vo vymedzení skutku obžaloby.

P. popiera spáchanie žalovanej trestnej činnosti. Bude úlohou ďalšieho dokazovania, aby po vykonaní stranami navrhnutých dôkazov, prvostupňový súd vyhodnotil vykonané dôkazy na hlavnom pojednávaní získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a rozhodol vo veci. Samotná skutočnosť, že obžalovaný je stíhaný väzobne, neznamena, že musí byť uznaný vinným zo žalovanej trestnej činnosti, keďže väzba má v prejednávanej veci iba zaisťovaciu funkciu a má obžalovanému zabrániť v prípadnom vyhýbaní sa trestnému stíhaniu a páchaní trestnej činnosti. V tomto štádiu trestného konania nie je možné z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní urobiť záver, že by bolo trestné stíhanie vedené voči obžalovanému nedôvodne, resp. zjavnú neopodstatnenosť vzneseného obvinenia a podanej obžaloby, teda že by vznesené obvinenie a podaná obžaloba neboli v potrebnej miere podložené vykonaným dokazovaním.

Ohľadom zisťovania existencie väzobného dôvodu sťažnostný súd zistil existenciu dôvodnej obavy, že by sa obžalovaný na slobode mohol vyhýbať trestnému stíhaniu a že by mohol pokračovať v trestnej činnosti, z ktorej je podozrivý, a takú dôvodnú obavu usúdil z nasledujúcich konkrétnych skutočností.

Obžalovaný bol vzatý do väzby v súdnom konaní na základe vydaného príkazu na zatknutie, keďže sa opakovane nedostavoval na hlavné pojednávanie, na adrese, ktorú uviedol pre doručovanie, sa nezdržoval resp. si neprebral predvolania súdu a na hlavné pojednávanie sa nedostavil ani na základe oznámenia termínu hlavného pojednávania vykonaného súdom telefonicky a e-mailom. Podľa úradného záznamu zo dňa 2.3.2016 spísaného asistentkou predsedu senátu prvostupňového súdu mal obžalovaný uviesť, že sa zdržuje v Českej republike a súdu mal obratom telefonicky oznámiť korešpondenčnú adresu, čo však podľa spisu neurobil. Po svojom zadržaní na základe vydaného príkazu na zatknutie v zápisnici o dodaní do väzby oddelenia pátrania a KTČ Okresného riaditeľstva PZ Spišská Nová Ves zo dňa 6.7.2016, č.p. ORP-59/PZV-2016, obžalovaný uviedol ako adresu trvalého bydliska mesto Spišská Nová Ves a ako adresu prechodného bydliska Spišský Štvrtok, P. XX/XX bez prihlásenia s tým, že sa tam nezdržiava. Pri výsluchu predsedom senátu prvostupňového súdu dňa 7.7.2016 (po predvedení obžalovaného po jeho zadržaní na základe vydaného príkazu na zatknutie) obžalovaný uviedol, že na adrese C. XX, A. N. (ktorú uviedol pre doručovanie v prípravnom konaní) nežil od konca roku 2015 a býval u matky v Z. S., mal nejaké aktivity v T. republike, bolo to len jednorazovo, nežil tam a nepracoval, vracal sa na územie Slovenskej republiky. Obžalovaný je pritom stíhaný pre úmyselnú trestnú činnosť závažného charakteru, je stíhaný pre dva zločiny, z ktorých v jednom prípade mal neoprávnené požiadať o vrátenie dane z pridanej hodnoty v rozsahu vyše 970 tis. eur a v druhom prípade mal spreneveriť finančné prostriedky v sume vyše 30 tis. eur, čo odôvodňuje predpoklad, že vzhľadom na charakter a rozsah trestnej činnosti, z ktorej je podozrivý, si touto zabezpečoval finančné prostriedky na živobytie a podľa všetkého mu jeho legálne príjmy (obžalovaný pri výsluchu poprel, že je nezamestnaný s tým, že je živnostník) nepostačovali na uhrádzanie životných nákladov.

Z uvedeného prehľadu je zrejmé, že obžalovaný nemá žiadne stále bydlisko, na hlavné pojednávanie sa bez ospravedlnenia opakovane nedostavoval, čo vzhľadom na tie skutočnosti, že pre stíhanú trestnú činnosť mu reálne hrozí v prípade preukázania viny uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody a je podozrivý z opakovaného spáchania úmyselnej trestnej činnosti majetkového charakteru resp. spočívajúcej v neoprávnenom vrátení dane, zakladá dôvodnú obavu jednak z vyhýbania sa trestnému stíhaniu obžalovaným, jednak z pokračovania v prípadnom páchaní rovnakej alebo obdobnej trestnej činnosti, z ktorej je podozrivý. V prejednávanej veci podmienkou pre väzbu obžalovaného je nielen dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu, ale k tomuto predpokladu pristupuje aj ďalší opodstatnený dôvod uvedený v § 71 ods. 1 písm. a) a písm. c) Tr.por. t. j. obava z vyhýbania sa trestnému stíhaniu (tzv. úteková väzba) a obava z pokračovania v trestnej činnosti (tzv. preventívna väzba).

Sťažnostný súd dospel k záveru, že väzbu ani nie je možné nahradiť ani písomným sľubom obžalovaného ani dohľadom probačného a mediačného úradníka vzhľadom na skutočnosti uvedené vyššie vzťahujúce sa k povahe prejednávanej veci a k osobe obžalovaného (obžalovaný je stíhaný

pre podozrenie zo spáchania opakovanej úmyselnej trestnej činnosti, ktorá mala byť spáchaná v jednom prípade vo veľkom rozsahu, v druhom prípade v značnom rozsahu, a to aj na území Českej republiky, obžalovaný je osoba bez stáleho bydliska) a uvedené inštitúty nahradzujúce väzbu sú v prejednávanej veci nedostatočnými z materiálneho hľadiska s poukazom na závažnosť stíhanej trestnej činnosti a neumožňujú zminimalizovať obavu z vyhýbania sa trestnému stíhaniu obžalovaným resp. z možného pokračovania v trestnej činnosti na takú rozumnú a únosnú mieru, aby bolo možné rozhodnúť kladne o nahradení väzby ich prijatím.

V tomto prípade požiadavka verejného záujmu na zabránení obžalovanému v prípadnom vyhýbaní sa trestnému stíhaniu a v páchaní trestnej činnosti rovnakého alebo obdobného druhu, pre ktorú je stíhaný, jednoznačne prevažuje nad rešpektovaním jeho osobnej slobody. Väzba obžalovaného (je vo väzbe cca 5 mesiacov od 6.7.2016) má v prejednávanej veci zaisťovaciu funkciu, nie je v rozpore so zásadou primeranosti a zdržanlivosti resp. zásadou proporcionality a je v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami Ústavy SR a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj s maximálnou lehotou trvania väzby ustanovenou v § 76 ods. 6 Tr.por., podľa ktorého v prípade trestného stíhania pre zločin celková lehota väzby nesmie presiahnuť lehotu 36 mesiacov.

Sťažnostný súd posudzoval vec aj z pohľadu, či je konanie vykonávané v súlade so zásadou prednostného a urýchleného vybavovania väzobných vecí (§ 2 ods. 6 Tr.por.). Nezistil pritom také prieťahy, ktoré by boli v rozpore s touto zásadou, resp. neboli zistené subjektívne prieťahy pri prejednaní veci v konaní pred súdom vzhľadom na charakter a obtiažnosť tejto veci, ktoré by boli v rozpore s uvedenou zásadou. V tejto súvislosti treba uviesť, že prejednávaná trestná vec nie je bežnou vecou vzhľadom na tie skutočnosti, že predmetom stíhania sú dva skutky, z ktorých jeden mal byť spáchaný v Českej republike, pričom predložený spisový materiál s obžalobami má viacero zväzkov o rozsahu spolu cca 1.500 strán. Prvostupňovému súdu je však nutné vytknúť, že hlavné pojednávanie vykonané dňa 21.11.2016 bolo odročené vo väzobnej veci o takmer tri mesiace na 15.2.2017 a hoci obhajca uviedol, že bude v období od 5.1.2017 do 4.2.2017 mimo územia Slovenskej republiky, nie je možné vo väzobnej veci akceptovať odročenie na takúto dlhú dobu. Obhajca musí svoju dlhodobú neprítomnosť a nemožnosť zúčastniť sa úkonov trestného konania zabezpečiť substitúciou, príp. je nutné zo strany súdu použiť ustanovenie o náhradnom obhajcovi. Avšak len táto jedna skutočnosť nie je takého charakteru, že by mala za následok taký subjektívny prieťah v konaní, na základe ktorého by bolo nutné obžalovaného prepustiť z väzby na slobodu.

Z vyššie uvedených skutočností teda vyplýva, že prvostupňový súd v súlade so zákonom a vecne správne rozhodol, keď žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu zamietol a väzbu nenahradil ani prijatím písomného sľubu obžalovaného a ani dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Obžalovaným uvádzané dôvody v samotnej žiadosti o prepustenie z väzby a v sťažnosti vyhodnotil sťažnostný súd za neopodstatnené a nedôvodné. Problémy rodinného charakteru (ochorenie matky obžalovaného) nie sú podľa zákona a ustálenej súdnej praxe dôvodom pre prepustenie z väzby na slobodu. To, že sa obžalovaný riadne dostavoval na úkony v prípravnom konaní a že doterajšie obmedzenie osobnej slobody je pre obžalovaného dostatočným ponaučením, aby sa riadne dostavoval na úkony, resp. že si uvedomil svoje nezodpovedné správanie ohľadom predvolaní na hlavné pojednávanie, je nepodstatné vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti zistené ohľadom materiálnych podmienok väzby a nie je to dôvodom pre prepustenie obžalovaného z väzby na slobodu.

Na základe uvedeného bola podaná sťažnosť podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr.por. ako nedôvodná zamietnutá.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.